

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Veroniky Juříčkové a soudců Štěpána Výborného a Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **Mgr. Ing. J. B.**, zastoupený Mgr. Ing. Petrem Kociánem, advokátem, sídlem Revoluční 1047/14, Nový Jičín, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 12. 2024, č. j. MHMP 2071040/2024, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 11. 2025, č. j. 8 A 20/2025-34, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalovaný (dále též „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Městského soudu v Praze, kterým soud zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 12. 2024, č. j. MHMP 2071040/2024, a rozhodnutí Úřadu městské části Praha 12 (jako povinného subjektu) ze dne 11. 12. 2024, č. j. P12 280548/2024 OVY, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Městský soud zároveň povinnému subjektu přikázal poskytnout žalobci informaci v rozsahu, v jakém byla odmítnuta rozhodnutím povinného subjektu, a to do jednoho měsíce od právní moci rozsudku.

[2] Spolu s kasační stížností stěžovatel podal návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V návrhu uvedl, že není zřejmé, zda městský soud vyčíslil správně náhradu nákladů řízení. Rozsudkem mu navíc byly uloženy povinnosti, které jsou současně nevykonatelné (žalovaný nemůže ve věci dále rozhodovat, neboť je odvolacím orgánem, a prvostupňové rozhodnutí bylo zrušeno). Městský soud navíc rozhodl ve dvou obdobných věcech protichůdně a je potřeba jeho rozhodovací činnost sjednotit.

[3] Žalobce ve vyjádření ke stěžovatelovu návrhu uvedl, že nejsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku. Stěžovatel svůj návrh ani dostatečně neodůvodnil.

[4] Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení podaného návrhu a dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nejsou v daném případě naplněny.

[5] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), *kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně.*

[6] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že soud na návrh žalobce po vyjádření žalované usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Z citovaných ustanovení vyplývá, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním následujících objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro stěžovatele znamenaly nepoměrně větší újmu, než 2) jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám; a 3) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není zrušeno. Odkladný účinek má proto charakter výjimky z pravidla, že žaloba či kasační stížnost odkladný účinek nemají, a měl by tak být přiznáván pouze v případech, které svou specifickou povahou takový postup odůvodňují.

[8] Podmínky, při jejichž splnění lze přiznat odkladný účinek kasační stížnosti žalovaného správního orgánu, se dílčím způsobem liší od podmínek, které musí splnit osoba od orgánu veřejné moci odlišná. Splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku bude na straně žalovaného správního orgánu představitelné v omezenější míře (srov. např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006-49, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2013, č. j. 6 As 61/2013-20). Zatímco žalobce bude zpravidla spojovat újmu se svými subjektivními právy, která může okamžitý výkon rozhodnutí krajského soudu skutečně závažně ohrozit, žalovaný žádná subjektivní práva nemá. Tím spíše nemůže mít práva, jež by mohla být výkonem napadeného rozsudku či jeho jinými následky ohrožena. Jeho úkolem je v soudním řízení hájit zákonnost jím vydaného rozhodnutí, otázka zákonnosti rozhodnutí však není důvodem pro přiznání odkladného účinku (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58). Správní orgány při své činnosti hájí veřejné zájmy, a tudíž i odkladný účinek kasační stížnosti správního orgánu může být přiznán především tehdy, pokud by výkonem rozsudku krajského soudu hrozila újma důležitému veřejnému zájmu. Hrozba dalšího procesního vývoje ve správním řízení, resp. důsledky rozsudku krajského soudu pro veřejnou správu však nejsou samy o sobě důvodem pro přiznání odkladného účinku.

[9] Stěžovatel ve svém návrhu neuvádí žádné skutečnosti, které by dokládaly, že nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti vznikne újma či bude ohrožen

pokračování

důležitý veřejný zájem. Stěžovatel pouze obecně argumentuje nesprávností výroku o nákladech řízení, nejednotností rozhodování městského soudu a nevykonatelností výroků napadeného rozsudku. Veškeré tyto skutečnosti se ovšem týkají zákonnosti napadeného rozsudku, která sama o sobě není kritériem rozhodným pro přiznání odkladného účinku (viz výše). Nelze z nich dovodit konkrétní újmu, která by výkonem napadeného rozsudku vznikla stěžovateli, či riziko ohrožení některého, dostatečně relevantně stěžovatelem popsaného veřejného zájmu. Tímto veřejným zájmem nemůže být ochrana právní jistoty, která by mohla být zasažena nejednotností rozhodovací praxe městského soudu. Ta obecně nemůže znamenat automatické přiznávání odkladného účinku kasačním stížnostem správních orgánů (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 1. 2026, č. j. 2 Azs 275/2025-21, bod 7). Nesprávné stanovení výše náhrady nákladů řízení (lišící se v jednotkách tisíců Kč) také nepředstavuje razantní újmu pro stěžovatele (správní orgán) či pro určitý veřejný zájem. Vykonatelnost výroků napadeného rozsudku pak bude předmětem meritorního posouzení kasační stížnosti, přičemž z jejich formulace nelze *a priori* dovodit riziko závažného narušení veřejného zájmu, které by opodstatnilo mimořádné přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[10] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud odkladný účinek kasační stížnosti nepřiznal. Tímto rozhodnutím nepředjímá rozhodnutí o věci samé (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. února 2026

Mgr. Ing. Veronika Juříčková
předsedkyně senátu